

Bůh to zařídí?

Miroslav Krejčí

Bůh to zařídí?

Miroslav Krejčí
ilustrace Miroslav krejčí starší

Rose si právě v koupelně sušila mokrou hlavu, když se rozezněl její mobil, položený v kuchyni na stole.

„Kdo to kruci tak pozdě volá.“ Mumlala si pro sebe, když telefon zvedala. „Co je tohle za číslo?“ nevěřícně pozorovala displej. Ve světlém podsvícení tmavě probleskovalo devět sedmiček. Rose přešla prstem po plastu a zvedla tak pomyslné sluchátko. V telefonu bylo chvíli ticho a pak se ozval ženský hlas.

„No tak, Rose, ani se nepředstaviš?“

„Kdo je tam?“ zeptala se opatrně Rose.

„Tady je bůh.“ Odpověděl hlas.

„Jasně ty magore, a tady je Barrack Obama“, vydechla víceméně s úlevou Rose a hovor ukončila. Pro jistotu ale zůstala ještě chvíli stát a telefon pozorovala.

Žádné opakované volání, jak bývá u telefonních úchylů zvykem, se ale neopakovalo. Rose tedy vzala ručník a otočila se zpátky ke koupelně, když v tom si všimla, že za

oknem sedí velká tmavá kočka. To samo o sobě bylo nepochopitelné, protože byt, ve kterém dívka žila, byl ve dvanáctém patře výškové budovy na Manhattanu. Rose nevěřičně popošla k oknu a kočku přitom upřeně sledovala. Ta chvíli seděla bez hnutí a také Rose pozorovala. Pak ale zvedla pravou packu a naprosto lidským gestem začala dívce naznačovat, ať jí to okno otevře. „Co je to za nesmysl, to je sen nebo co?“ pomyslela si Rose a protřela si oči. Kočka ale nezmizela, stále seděla za oknem a mávala packou, tak už to okno konečně otevři. Rose nakonec jako fascinovaná přistoupila k oknu a otevřela. Kočka okamžitě skočila dovnitř, vyhoupla se na stůl, otočila se zády k Rose a hlasitě vypustila metan ze svých střev. Pak otočila hlavu k dívce, ušklíbla se a velkým obloukem vyskočila zpátky do ulice. Rose vyděšeně přiskočila k otevřenému oknu a s obavou, co udělá kočka padající z dvanáctého patra s lidmi pod domem, se podívala dolů. Kočka ale už vidět nebyla a zástup lidiček, kteří se pohybovali v hloubce pod ní, nejevil žádný náznak nějakého rozrušení a pomalu se jako obvykle pohyboval sem a tam.

Rose stačila jen zavřít okno, když se telefon rozezněl znovu. Na displeji svítilo už známých devět sedmiček.

„Tak co? Už mi věříš?“ ozval se znovu tentokrát se smíchem ženský hlas. „Doufám, že tě mourek přesvědčil.“

„Ta kočka byla tvoje práce?“ zeptala se stále

ještě nevěřicně Rose.

„Můžu ti ji tam poslat znovu.“ Smál se stále hlas.

„No to určitě! Je tady po ní smrad jak v opičárně“ vzpamatovávala se pomalu Rose. „Tak ty si opravdu bůh? Máš ale ženský hlas.“ Znovu se v ní ozvaly pochybnosti. „Bůh je žena?“

„Jsem tím, čím chci být. Proč ne ženou?“ ozvala se pobaveně odpověď.

„Dejme tomu, že se mi to nezdá a opravdu si bůh. Proč ale voláš právě mě? Jsem obyčejná holka, nemám žádný vliv, o ničem nerozhduji, studuju a starám se o sebe. Nechápu, o co tady jde.“ Sypala ze sebe věty jako o překot Rose.

„No tak se uklidni. Já si mohu zavolat komu chci, kdy chci a proč chci. Vybrala jsem si tebe. Nic v tom nehledej, jak se říká ve filmu, není v tom nic osobního.“ Zvážněl hlas v telefonu.

„Určitě si mi ale nezavolala proto, aby si nějaká kočka prdla u mě v kuchyni. O co ti jde?“ začínala se osmělovat Rose a sedla si s telefonem na uchu za stůl.

„Hodlám v nejbližší době zničit lidstvo.“ Odpověděl pomalu hlas.

Rose na to chvíli nic neřekla. Mlčela a snažila se srovnat si v hlavě význam toho, co právě slyšela.

„No tak to už je ale na mě moc.“ Zareagovala nakonec odhodlaně. „To je nějaký nesmysl. Já to položím a už ti to nezvednu.“

„Já to ale myslím smrtelně vážně. Než to ale

udělám, chci si předtím ještě s nějakým obyčejným člověkem otevřeně promluvit. Tak nic nepokládej a mluv se mnou.“ Zarazil ji hlas.

„Jestli si bůh, tak si všemocný a všechno víš. A nikoho se pak přeci nepotřebuješ na nic ptát?“

„Nesmíš zase všemu věřit a pak, stvořil jsem vás přeci k obrazu svému. A to platí i obráceně, ne?“ znovu bylo v hlase cítit pobavení.

„Chceš říct, že lidstvo bude zničené? Tak proč si nás tedy stvořil, když teď nás chceš zničit?“

Rose si pořád nebyla úplně jistá, jestli se jí to všechno přeci jen nezdá, ale celá věc byla tak zvláštní a